

“ସ୍ମୃତି ସ୍ଵରୂପ, ଅନୁଭବୀ ମୂରତ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଚାଁବରଗତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ସମ୍ପାଦନ ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଅ”

ଆଜି ବାପଦାଦା ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ତିନୋଟି ବିଶେଷ ଭାଗ୍ୟର ରେଖା ଚମକୁଥିବାର ଦେଖୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ମସ୍ତକ ଭାଗ୍ୟର ରେଖାଗୁଡ଼ିକ ଡ଼ାକାରା ଚମକୁଛି । ଗୋଟିଏ ହେଲା ପରମାତ୍ମା ମିଳନର ଭାଗ୍ୟର ରେଖା, ଡ଼ାକାରା ହେଲା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ଡ଼ାକାରା ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଭାଗ୍ୟର ରେଖା । ତୃତୀୟରେ ହେଲା ସଦ୍‌ଗୁରୁଙ୍କ ଡ଼ାକାରା ଶ୍ରୀମତ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଭାଗ୍ୟର ରେଖା । ଏମିତି ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅକଳନ ଭାଗ୍ୟ ମିଳିଛି କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ଆଜି ବିଶେଷ କରି ଏହି ତିନୋଟି ଭାଗ୍ୟର ରେଖାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ନିଜର ମସ୍ତକରେ ଚମକୁଥିବା ରେଖାଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଭବ କରୁଛ ନା! ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଲା ପରମାତ୍ମା ସ୍ନେହର ପାଳନାର ରେଖା । ଯେପରି ବାବା ଉତ୍ତର ଉତ୍ତର ଅଟନ୍ତି ସେହିପରି ପରମାତ୍ମା ପାଳନା ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର ଉତ୍ତର ଅଟେ । ତେବେ ଏହି ପାଳନା ମଧ୍ୟ କେତେ କମ୍ ଆତ୍ମାତ୍ମକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଏହି ପାଳନା ପାଇବାର ପାତ୍ର ହୋଇଯାଇଛ । ଏହି ପାଳନା ସାରା କଳ୍ପ ଭିତରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଥରେ ମାତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ଯଦି ଏବେ ନ ହେବ, ତେବେ ଆଉ କେବେ ବି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ପରମାତ୍ମା ପାଳନା, ପରମାତ୍ମା ସ୍ନେହ, ପରମାତ୍ମା ପ୍ରାପ୍ତି କୋଟିକ ଭିତରେ କେହି କେହି ଆତ୍ମାତ୍ମକୁ ହିଁ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ତ ଏହାର ଅନୁଭବୀ ଅଟ ନା! ଅନୁଭବୀ ମୂରତ ଅଟ ନା? ତେବେ ସରବଦା ନିଜର ମସ୍ତକରେ ଏହିଭଳି ଭାଗ୍ୟର ତାରକା ଚମକୁଥିବାର ଦେଖାଯାଉଛି ତ? ସବୁବେଳେ ତ? ନା, କେବେ କେବେ ଚମକୁଥିବା ତାରକା ମିଳନ ପଡ଼ିଯାଉଛି କି? ଏଥିରେ ଭିଲା ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯଦି ଚମକରେ ଭିଲା ପଶିଆ ଆସୁଛି ତେବେ ତା’ର କାରଣ କ’ଣ? ଜାଣିଛ ତ?

ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହାର କାରଣ ହେଲା ପିଲାମାନେ ସରବଦା ସ୍ମୃତି ସ୍ଵରୂପ ହେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଭାବୁଛୁ ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅଟେ, ତେଣୁ ଭାବିବାର ସ୍ଵରୂପ ହେଉଛି କିନ୍ତୁ ସ୍ମୃତି ସ୍ଵରୂପ କମ୍ ହେଉଛି । ତେବେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ମୃତି ସ୍ଵରୂପ ହୋଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମରଥୀ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ସ୍ମୃତି ହିଁ ସମରଥୀ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇଥାଏ । ସ୍ମୃତି ସ୍ଵରୂପ ହିଁ ସମରଥ ସ୍ଵରୂପ ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ ଭାଗ୍ୟର ତାରକା କମ୍ ଚମକୁଛି । ଏବେ ନିଜେ ନିଜକୁ ପଚାର ଯେ ଅଧିକ ସମୟ ଭାବିବା ସ୍ଵରୂପ ହେଉଛି ନା । ସ୍ମୃତି ସ୍ଵରୂପ ହେଉଛି? ଭାବିବା ସ୍ଵରୂପ ହେବା ଡ଼ାକାରା ବହୁତ ଭଲ ଭଲ କଥା ଭାବୁଛ, ମୁଁ ଇଏ ଅଟେ, ମୁଁ ସିଏ ଅଟେ, ମୁଁ ସିଏ ଅଟେ..... କିନ୍ତୁ ସ୍ମୃତି ସ୍ଵରୂପ ନ ହେବା କାରଣରୁ ଭଲ ଭଲ ଭାବୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେଥିରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ସାଧାରଣ ସଂକଳ୍ପ ମିଶିଯାଉଛି । ବାସ୍ତବରେ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନାଦି ସ୍ଵରୂପ ସ୍ମୃତି ସ୍ଵରୂପ ସହିତ ସମରଥ ସ୍ଵରୂପ ଅଟେ । ଭାବିବାବାଲା ସ୍ଵରୂପ ନୁହେଁ ଏବଂ ଆଦି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ସ୍ମୃତି ସ୍ଵରୂପର ପ୍ରାରବ୍ଧ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ତେଣୁ ଅନାଦି ଏବଂ ଆଦି ସ୍ମୃତି ସ୍ଵରୂପ ଅଟେ ଏବଂ ଏହି ସଂଗମଯୁଗର ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ସ୍ମୃତି ସ୍ଵରୂପ ହେଉଛ । ତେଣୁ ଆଦି, ଅନାଦି ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ତିନୋଟିକାଳ କାଳରେ ସ୍ମୃତି ସ୍ଵରୂପ ଅଟେ, ଭାବିବାର ସ୍ଵରୂପ ନୁହେଁ । ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ପୁରବରୁ ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଅନୁଭବୀ ମୂରତ ହେବା ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତି ଅଟେ । ଭାବୁଛୁ ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅଟେ, ମୋତେ ପରମାତ୍ମା ପ୍ରାପ୍ତି ମିଳିଛି । କିନ୍ତୁ ବୁଝିଯିବା ଏବଂ ଅନୁଭବ କରିବା ଭିତରେ ବହୁତ ଅନ୍ତର ରହିଛି । ଅନୁଭବୀ ମୂରତ କେବେ ବି ମାୟାଠାରୁ ଧୋକା ଖାଇ ପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଦୁଃଖର ଅନୁଭୂତି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ମଝିରେ ମଝିରେ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯେଉଁ ମାୟାର ଖେଳ ଦେଖୁଛ ବା ଖେଳ ଖେଳୁଛ, ତା’ର କାରଣ ହେଲା ଅନୁଭବୀ ମୂରତ ହେବାର କମ୍ । ତେବେ ଅନୁଭବର ଅଧିକାରୀ ହେବା ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତି ଅଟେ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ କେତେକ ପିଲା ଭାବୁଛନ୍ତି ବହୁତ କିନ୍ତୁ ସ୍ଵରୂପ ହେବାର ଅନୁଭୂତି କମ୍ ହେଉଛି ।

ଆଜିର ଦୁନିଆରେ ଅଧିକାଂଶ ଆତ୍ମା ଦେଖି ଦେଖି ଏବଂ ଶୁଣି ଶୁଣି ଅକିଗଲେଣି କିନ୍ତୁ ଅନୁଭବ ଡ଼ାକାରା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଅନୁଭବ କରାଇବା ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବୀ ଆତ୍ମା ଡ଼ାକାରା ହିଁ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ । ଏହା ଛଡ଼ା ଅନୁଭବୀ ଆତ୍ମା ସଦାସରବଦା ଆଗକୁ ବଢ଼ିଚାଲିଥିବ ଏବଂ ଉଡ଼ିଚାଲିଥିବ କାହିଁକି ନା ଅନୁଭବୀ ଆତ୍ମା ଭିତରେ ହିଁ ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହ ସରବଦା ଉଜାଗର ରହିଥାଏ । ତେଣୁ ଚେକ୍ କର ମୁଁ ଜ୍ଞାନର ସବୁ ପଏଣ୍ଟ ଗୁଡ଼ିକର ଅନୁଭବୀ ମୂରତ ହେଲିଣି? ଅନୁଭବର ଅଧିକାରୀ ପଶିଆ ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ ଦେଖାଯାଉଛି ତ? ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାଣୀ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ ଅନୁଭବର ଅଧିକାରୀ ହିସାବରେ ହେଉଛି, ନା କେବଳ ବୁଝିବା ଆଧାରରେ ହେଉଛି? ଗୋଟିଏ ହେଲା ବୁଝିଯିବା, ଆଉ ଗୋଟିଏ ହେଲା ଅନୁଭବ କରିବା । ସବୁ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନର ପଏଣ୍ଟଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ବୁଝାଇବା ଏହା ତ ବାହାରର ବକତାମାନେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଭାଷଣ କରି ବୁଝାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଏଣ୍ଟର ଅନୁଭବୀ ସ୍ଵରୂପ ହେବା, ଏହା ହେଲା ଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମାର ଲକ୍ଷଣ । ଯୋଗ ଲଗାଇବାବାଲା ବହୁତ ଅଛନ୍ତି, ଯୋଗରେ ବସିବାବାଲା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯୋଗର ଅନୁଭବ କରିବା ଅର୍ଥ ଶକ୍ତି ସ୍ଵରୂପ ହେବା ଏବଂ ଶକ୍ତି ସ୍ଵରୂପର ପରିଚୟ ହେଲା ଯେଉଁ ସମୟରେ ଯେଉଁ ଶକ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିବ, ସେହି ସମୟର ସେହି ଶକ୍ତିକୁ ଆବାହନ କରି ନିର୍ବିଘ୍ନ ସ୍ଵରୂପ ହୋଇଯାଉଥିବ । ଯଦି ଗୋଟିଏ ବି ଶକ୍ତିର କମ୍

ରହିଥିବ, ବରଂ ଶନା କରୁଥିବ କିନ୍ତୁ ସ୍ଵରୂପ ହୋଇ ନଥିବ ତେବେ ବି ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ଧୋକା ଖାଇପାରିବ । ଆବଶ୍ୟକତା ଥିବ ସହନଶକ୍ତିର କିନ୍ତୁ ତୁମେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବ ସାମନା କରିବାର ଶକ୍ତିକୁ, ତେବେ ତୁମକୁ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ଅନୁଭବୀ ସ୍ଵରୂପ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ତେବେ ଚାରୋଟିଯାକ ବିଷୟରେ ସମ୍ପୃତି ସ୍ଵରୂପ ବା ଅନୁଭବୀ ସ୍ଵରୂପର ଲକ୍ଷଣ କ'ଣ ହୋଇଥିବ? ସ୍ଥିତିରେ ନିମିତ୍ତ ଭାବ, ବୃତ୍ତିରେ ସରବଦା ଶୁଭଭାବ, ଆତ୍ମିକ ଭାବ, ନିଃସ୍ଵାର୍ଥ ଭାବ । ବାସ୍ତବଶୃଙ୍ଖଳରେ ବା ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ପର୍କରେ ସରବଦା ନିରମାଣ ଭାବ ଏବଂ ବାଣୀରେ ସରବଦା ନିରମଳବାଣୀ । ଏହି ସବୁ ବିଶେଷତା ଗୁଡିକ ଅନୁଭବୀ ମୂରତ ଆତ୍ମାର ସବୁ ସମୟରେ ସ୍ଵାଭାବିକ ଚରିତ୍ର ହୋଇଥିବ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵାଭାବିକ ଭାବରେ ଚରିତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଉଥିବ । ତେବେ କେତେକ ପିଲା କେବେ କେବେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଚାହୁଁନାହିଁ ଯେ ଏଭଳି କରିବୁ କିନ୍ତୁ ଏହା ଆମର ପୁରୁଣା ନେତର ଅଟେ । ତେଣୁ ଯାହା ନେତର ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵାଭାବରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଇଥିବ ତାକୁ ଭାବିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ନେତର ଆପେ ଆପେ ସେହିଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇ ନେବ । ତେଣୁ ନିଜେ ନିଜକୁ ଚେକ କର - ମୋ'ର ସ୍ଵାଭାବିକ ନେତର କ'ଣ? ଯଦି କୌଣସି ବି ପୁରୁଣା ନେତର ଅଂଶମାତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ରହିଥିବ ତେବେ ସବୁ ସମୟରେ ତାହା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଦ୍ଵାରା ପକ୍ଷୀ ସଂସ୍କାର ପାଳିଯିବ । ତେଣୁ ସେହି ପୁରୁଣା ନେତରକୁ, ପୁରୁଣା ସ୍ଵାଭାବକୁ, ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାରକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଚାହୁଁଛ କିନ୍ତୁ କରିପାରୁ ନାହିଁ, ଏହାର କାରଣ କ'ଣ? ଇଞ୍ଚାନୀ ତ ସବୁଥିରେ ହୋଇଯାଇଛ, କିନ୍ତୁ ଯାହାକୁ ଚାହୁଁଛ ଏହା ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ତାହା ହୋଇଯାଉଛି, ତେବେ ଏହାର କାରଣ କ'ଣ? ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଶକ୍ତି କମ୍ ଅଛି । ଅଧିକାଂଶ ପିଲାତ୍ମକ ଭିତରେ ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଶକ୍ତିକୁ ବୁଝିଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ, ବରଂ ଶନା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ଯଦି ସମସ୍ତତାକୁ କୁହାଯିବ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଶକ୍ତି ବିଷୟରେ ଲେଖିକରି ଆଣ ବା ଭାଷଣ କର ତେବେ ବାପଦାଦା ଜାଣିଛନ୍ତି ସେଥିରେ ସମସ୍ତେ ବହୁତ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଅଟନ୍ତି, ବହୁତ ଭଲ ଭାଷଣ ମଧ୍ୟ କରିପାରିବେ, ଲେଖି ମଧ୍ୟ ପାରିବେ, ଯଦି କେହି ଆସୁଛି ତେବେ ତାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇ ଦେଉଛନ୍ତି - ଚନ୍ଦ୍ର କର ନାହିଁ, ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦିଅ । କିନ୍ତୁ ନିଜ ଭିତରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଶକ୍ତି କେତେ ଅଛି? ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ମହତ୍ତ୍ଵକୁ ଜାଣି ଥିବା କାରଣରୁ ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ଏବେ ସମସ୍ତ ଲଗାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଶକ୍ତି କାମ କରିବା ଦରକାର କାହିଁକି ନା ଯେହେତୁ ତୁମେ ବୁଝିପାରୁଛ ଯେ ଏଭଳି ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ତେଣୁ ବୁଝିପାରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରୁ ନାହିଁ ତେବେ ତା'ର କାରଣ କ'ଣ? ଭାବୁଛ କିନ୍ତୁ ସ୍ଵରୂପ ହେଉ ନାହିଁ । ସାରା ଦିନ ଭିତରେ ଭାବିବା ସ୍ଵରୂପ ଅଧିକ ସମୟ ହେଉଛ କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୃତି ସ୍ଵରୂପ ତଥା ସମ୍ବନ୍ଧ ସ୍ଵରୂପ ହେବାରେ ଅଧିକାଂଶ ପିଲାତ୍ମକ କମୀ ରହିଛି ।

ଏବେ ତୀବ୍ରଗତିରେ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାର ସମୟ, ସାଧାରଣ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାର ସମୟ ନୁହେଁ । ତେବେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାର ଅର୍ଥ ହେଲା - ସମ୍ପୃତି ସ୍ଵରୂପ ଦ୍ଵାରା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ନିର୍ବିକଳ୍ପ ସ୍ଥିତି ତଥା ବ୍ୟବର୍ଥ ସଂକଳ୍ପରୁ ମଧ୍ୟ ନିବୃତ୍ତ ହେବାର ସ୍ଥିତି, କାହିଁକି ଜାଣିଛ? ତୁମେମାନେ ସମାପ୍ତିର ସମୟକୁ ପାଖେଇ ଆଣିବାର ନିମିତ୍ତ ଅଟ । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନର ସମୟର ମହତ୍ତ୍ଵକୁ ଅନୁସାରେ ଯେହେତୁ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ପ୍ରତି ପାଦରେ ପଦ୍ମର ରୋଦଗାର ଜମା ହେବାର ଏହି ସମୟ ଅଟେ, ତେବେ ଜମାକୁ ବୁଦ୍ଧି କରିବାର କଥା ତ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ହରାଇବାର କଥାଗୁଡିକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖ । ଯଦି ପ୍ରତି ପାଦରେ ପଦ୍ମ ଜମା କରୁଛ ତେବେ ପ୍ରତିପାଦରେ ପଦ୍ମ ହରାଇ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛ, ନା ନାହିଁ? ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମିନିଟ୍ କଥା ମଧ୍ୟ ଗଲାଣି, ଅନୁସମାନତାକୁ କହୁଛ ନା ଗୋଟିଏ ମିନିଟ୍ ଶାନ୍ତିର ଅନୁଭୂତି କର କିନ୍ତୁ ତୁମମାନତ୍ମକ ପାଇଁ ସେକେଣ୍ଡର କଥା ହେବା ଉଚିତ୍ । ଯେପରି ହିଁ ଏବଂ ନା ଭାବିବା ପାଇଁ କେତେ ମିନିଟ୍ ଲାଗୁଛି? ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ନା । ତେଣୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଏତିକି ତୀବ୍ର ହେବା ଦରକାର । ଯଦି ବୁଝିଗଲ ଠିକ୍ ଅଟେ କି ଭୁଲ୍ ଅଟେ ତେବେ ଭୁଲକୁ ବିନ୍ଦୁ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଠିକକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ବିନ୍ଦୁର ମହତ୍ତ୍ଵକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଅ । ତିନୋଟି ବିନ୍ଦୁର ରହସ୍ୟ ତ ଜାଣିଛ ନା! ତେଣୁ ବିନ୍ଦୁକୁ ଯଥା ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଅ । ଯେପରି ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ସବୁ କଥାରେ ତୀବ୍ରଗତି କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଶକ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଉଛନ୍ତି, ସେହିପରି ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମମାନେ ମଧ୍ୟ ଏବେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖ ଯଦି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଅଛି, ତେବେ ଇଞ୍ଚାନୀ ତ ସମସ୍ତେ ଅଟ ଏବେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୁଅ ଏବଂ ସେକେଣ୍ଡର ଗତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର । କରୁଛ ତ, ହୋଇଯିବୁ ଯେ.... କରିନେବୁ.... ଏପରି ନୁହେଁ । ତେବେ ଏହା ହୋଇପାରିବ ନା ମୁଖକିଲ୍ ଅଟେ, କାହିଁକି ନା ଶେଷ ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ହିଁ ପରୀକ୍ଷା ଆସିବ, ମିନିଟ୍ ନୁହେଁ, ଯଦି ସେକେଣ୍ଡରେ ପାସ କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ ବହୁତ ସମୟର ଥିବ ତେବେ ଯାଇ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ସମ୍ପାନ୍ନର ସହିତ ପାସ କରିପାରିବ । ତୁମେମାନେ ପରମାତ୍ମା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଅଟ, ପରମାତ୍ମା ପାଠପଢା ପଢୁଛ, ତେଣୁ ସମ୍ପାନ୍ନର ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିନ ନା! କେବଳ ପାସ ହେବାର ନମ୍ବର ରଖିଦେଲେ କ'ଣ ହେବ, ପାସ ହିଁ ଅନର ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପାନ୍ନର ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତେବେ ତୁମେମାନେ ସବୁ କ'ଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଛ? ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ପାସ ହିଁ ଅନର ହେବାକୁ ପଡିବ ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ପାସ ହିଁ ଅନର ତ? ଅନର ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପାନ୍ନ ଶବ୍ଦକୁ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଆରୁଆ, ତେଣୁ ଏବେ କ'ଣ କରିବାକୁ ପଡିବ? ମିନିଟ୍ ମୋଟର ଶବ୍ଦ ତ ସାଧାରଣ ଅଟେ, ଏବେ ସେକେଣ୍ଡର କାମ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

କ'ଣ ଶୁଣିଲ ପଞ୍ଜାବବାଲା, ଏବେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ମାମଲା । ଏଥିରେ ନମ୍ବର ମାନ କିଏ ହେବ? ପଞ୍ଜାବ ହେବ? ଏହା କ'ଣ ବଡ

କଥା । ଏବେ ଯେତିକି ନିଶାର ସହିତ କହୁଛ, ବହୁତ ଭଲ କହୁଛ, ବାପଦାଦା ଯେତେବେଳେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ବହୁତ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ କହୁଛ ନା - ଏହା କ'ଣ ବଡ଼ କଥା, ବାପାଦାଦା ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି ନା । ତେବେ ତୁମ ସାଥୀରେ ତ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଅଧୋରିଟୀ ଅଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଏବେ କ'ଣ କରିବ? ଏବେ ତୀବ୍ର ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେବା ତ କରୁଛ, ତା'ଛଡ଼ା ସେବା ନ କରି ଆଉ କରିବ ବା କ'ଣ? ଖାଲି ବସିବ କି? ସେବା ତ ବାହମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ମଧ୍ୟ ଅଟେ, କରମ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେବା କରିବା ସହିତ ସମରଥ ସ୍ଵରୂପ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଯେତିକି ସେବାରେ ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହ ଦେଖାଉଛ ସେଥିରେ ବାପଦାଦା ଖୁସି ଅଛନ୍ତି, ଅଭିନନ୍ଦନ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯେପରି ସେବାର ମୁକୁଟ ମିଳିଯାଇଛି ନା! (ଯୁବା ପଦଯାତ୍ରୀମାନେ ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧି ବସିଛନ୍ତି) ମୁକୁଟ ମଧ୍ୟ ପିନ୍ଧିଛ, ଦେଖ କେତେ ଭଲ ଲାଗୁଛି । ଏବେ ସମସ୍ତେ ସମୃଦ୍ଧି ସ୍ଵରୂପ ହେବାର ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧି ଦେଖାଅ । ଯୁବା, ଗର୍ବ ଅଟ ନା, ତେଣୁ କେଉଁ କମାଳ କରିବ? ସେବାରେ ମଧ୍ୟ ନମ୍ରବରଠାନ ଏବଂ ସମରଥ ସ୍ଵରୂପ ହେବାରେ ମଧ୍ୟ ନମ୍ରବରଠାନ । ସନ୍ଦେଶ ଦେବା ମଧ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ଧର୍ମ ଏବଂ କରମ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଏବେ ବାପଦାଦା ସଂକେତ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ପରିବର୍ତ୍ତନର ମେଣୀନାରିକୁ ଆହୁରି ତୀବ୍ର କର । ନଚେତ୍ ପାସ ଥିଅନ୍ତୁ ଅନ୍ତର ହେବା କଷ୍ଟକର ହୋଇଯିବ । କାହିଁକି ନା ବହୁତ ସମୟର ଅଭ୍ୟାସ ହେବା ଦରକାର? ଭାବିଲ ଏବଂ କରିଲ । କେବଳ ଭାବିବାର ସ୍ଵରୂପ ହୁଅ ନାହିଁ ସମରଥ ସମୃଦ୍ଧି ଦ୍ଵାରା ସମରଥ ସ୍ଵରୂପ ହୁଅ । ବ୍ୟବସ୍ଥା ତୀବ୍ରଗତିରେ ସମାପ୍ତ କର । ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂକଳ୍ପ, ବ୍ୟବସ୍ଥା ବାଣୀ, ବ୍ୟବସ୍ଥା କରମ, ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମୟ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଧି, ବ୍ୟବସ୍ଥା ରୀତି-ନୀତି ସବୁକୁ ସମାପ୍ତ କର । ଯେତେବେଳେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନେ ତୀବ୍ରଗତିରେ ଏହିଭଳି ସ୍ଵର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେବ, ସେତେବେଳେ ଯାଇ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦର ଖାତା ଏବଂ ନିଜର ପୁଣ୍ୟର ଖାତା ତୀବ୍ରଗତିରେ ଜମା କରିପାରିବେ ।

ବାପଦାଦା ତ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ବାପଦାଦା ତିନୋଟି ଖାତା ଚେକ୍ କରୁଛନ୍ତି । ପୁରୁଷାର୍ଥର ଗତିର ଖାତା, ଆଶୀର୍ବାଦର ଖାତା ଏବଂ ପୁଣ୍ୟର ଖାତା କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ପିଲାଙ୍କର ଖାତା ଏବେ କମ୍ ଉପରୁ ଅଛି । ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ଆଜି ଏହି ସ୍ଲୋଗାନ ମନେ ପକାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ତୀବ୍ରବେଗୀ ହୁଅ, ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୁଅ, ତୀବ୍ରଗତିରେ ସମାପ୍ତି କରିବାବାଲା ହୁଅ । ତୀବ୍ରଗତିରେ ନିଜର ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ବାସ୍ତବିକତାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାବାଲା ହୁଅ ।

ବାପଦାଦା ଗୋଟିଏ କଥାରେ ସବୁ ପିଲାଙ୍କ ଉପରେ ବହୁତ ଖୁସି ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । କେଉଁ କଥାରେ ଜାଣିଛ? ଆନ୍ତରିକ ସନ୍ଦେହ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ରହିଛି, ସେଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅଭିନନ୍ଦନ । କିନ୍ତୁ କହିବୁ ଏବେ କ'ଣ କରିବ? ଏହି ମିଳନ ଋତୁ ସମାପ୍ତ ହେବା ପାଇଁ, ଏବେ ତ ବହୁତ ସମୟ ବାକି ଅଛି, ତେଣୁ ତୀବ୍ରଗତିରେ କିଛି ନା କିଛି ଚମତ୍କାରୀ କରି ଦେଖାଅ । କ'ଣ ପସନ୍ଦ ତ? ପସନ୍ଦ ତ? ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଦୁଇଟିକୁ ସମୃଦ୍ଧିରେ ରଖିବୁ, ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ତବଳ ବିଦେଶୀମାନେ ମଧ୍ୟ ରଖିବେ, ଟୀରମାନେ ମଧ୍ୟ ରଖିବେ ଏବଂ ଯୁବାବରଗବାଲା ମଧ୍ୟ ରଖିବେ ଏବଂ ପରଥମ ଧାତିବାଲା ମଧ୍ୟ ରଖିବେ ତ! ତେବେ ପଦମ ପଦମ ପଦମଗୁଣା ଆଗୁଆ ଅଭିନନ୍ଦନ । ଆଉଟ୍ଟା! ଏବେ ଏବେ ଅଭ୍ୟାସ କର - ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ନିର୍ବିକଳ୍ପ, ନିର୍ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂକଳ୍ପ ହୋଇ ଏକାଗ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ଏକମାତ୍ର ପିତା ଦ୍ଵିତୀୟ କେହି ନୁହେଁ, ଏହି ଗୋଟିଏ ସଂକଳ୍ପରେ ଏକାଗ୍ର ହୋଇ ବସିପାରିବ? ଅନୁ କୌଣସି ସଂକଳ୍ପ ନ ଥିବ । ଗୋଟିଏ ହିଁ ସଂକଳ୍ପର ଏକାଗ୍ରତା ଶକ୍ତିର ଅନୁଭବରେ ବସିଯାଅ । ଏଥିରେ ସମୟ ଲଗାଇବାର ନାହିଁ, କେବଳ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ଏକାଗ୍ର ହୋଇଯାଅ, ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ବି ବଶେଷ ଶୁଭେଚ୍ଛା ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ନାମରେ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ଆନ୍ତରିକ ଆଶୀର୍ବାଦ ସ୍ଵୀକାର କର । ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦିଲ୍ ଭିତରେ ଆସୁଛି, ଆମେ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଉଛୁ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ସଂକଳ୍ପ କରିବା ମାତ୍ରେ ସେହି ସମୟରେ ହିଁ ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଉଛି । ସେଥିପାଇଁ ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ନାମ ଏବଂ ବିଶେଷତା ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଦିଆଯାଉଛି ।

ତେବେ ସମସ୍ତ ସଦା ସମୃଦ୍ଧି ସ୍ଵରୂପ, ସଦା ସମରଥ ସ୍ଵରୂପ, ଅନୁଭବ ସ୍ଵରୂପ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ଯାହା ଶୁଭ ସଂକଳ୍ପ କରିଲ ତାକୁ ତୁରନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଲ । ଯେପରି ତୁରନ୍ତ ଦାନର ମହତ୍ତ୍ଵ ରହିଛି ସେହିପରି ତୁରନ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନର ମଧ୍ୟ ମହତ୍ତ୍ଵ ରହିଛି । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ତୁରନ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିବା ବିଶ୍ଵ ପରିବର୍ତ୍ତକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ପରମାତ୍ମା ପାଳନା, ପରମାତ୍ମା ସନ୍ଦେହ, ପରମାତ୍ମା ପାଠପଢ଼ା ଏବଂ ପରମାତ୍ମା ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କରମରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଥିବା ମହାବୀର ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ସାହସ, ଏକାଗ୍ରତା ଏବଂ ଏକତା ଦ୍ଵାରା ନମ୍ରବରଠାନ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କ ଦିଲ୍ ସନ୍ଦେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା, ଦିଲ୍ ଆଶୀର୍ବାଦ ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ଦାଦିମାନଙ୍କ ସହିତ:- ସମସ୍ତେ ବହୁତ ଭଲ ପାର୍ଟ କରୁଛ । ବାପଦାଦା ସମସ୍ତଙ୍କର ପାର୍ଟକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ସାନ ସାନ ମାନେ ମଧ୍ୟ ଭଲ ପାର୍ଟ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏମିତି ଭାବିବ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ଛୋଟ ଅଟୁ । ଛୋଟମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଲ୍ଲାଙ୍କୁ ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି । ଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ପାର୍ଟ ଅଲଗା, ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ପାର୍ଟ ଅଲଗା । ପାଣ୍ଡବମାନେ ନ ଥିଲେ କାମ ଚଳିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଶକ୍ତିମାନେ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ କାମ ଚଳିବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ଭାରତରେ ଚତୁର୍ଭୁଜର ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ରହିଛି । ଅନୁ କୌଣସି ବି ଧର୍ମରେ ଚତୁର୍ଭୁଜର ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ଦେଖାଇ ନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଭାରତର ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ମାନଙ୍କରେ ଚତୁର୍ଭୁଜର ମହତ୍ତ୍ଵ ରହିଛି । ତେଣୁ ଉଭୟ ଭଲ ପାର୍ଟ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏବେ ଆଉ ଟିକିଏ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର କରିବାକୁ ହେବ, ବାସ୍ । କେବେ କେବେ ଟିକିଏ ଢିଲା ହୋଇଯାଉଛି । ଏବେ

କିନ୍ତୁ ଆଉ ଜିଲା ହେବାର ସମୟ ନାହିଁ । କଥା ତ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପରକାରର ଆସିବ କିନ୍ତୁ ଆମକୁ ସବୁ କଥାର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝି ରହସ୍ୟଯୁକ୍ତ, ଯୋଗଯୁକ୍ତ, ସନ୍ଦେହଯୁକ୍ତ, ସହଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ଏହା ଭଲ କଥା ନା! (ଦାଦୀଜୀଙ୍କୁ) ବହୁତ ଭଲ ଲାଗୁଛି ନା? ଦେଖ କେତେ ପିଲା ଆସିଛନ୍ତି । କାହିଁକି ଆସିଛନ୍ତି? ଏମାନେ ସମସ୍ତେ କାହିଁକି ଆସିଛନ୍ତି? ତୁମ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ବାପଦାଦାଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସାଥୀରେ ଯଦି ଦାଦୀମାନେ ନ ଥିବେ ତେବେ କହିବେ ମଜା ଆସୁ ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମଜା ଲାଗେ ନାହିଁ ।

ବରଦାନ:-

ସମ୍ପ୍ରତିର ସ୍ଵାମୀ ଡ଼ାକା ସ୍ଵା କଲ୍ୟାଣ ଏବଂ ସମସ୍ତତଃକର କଲ୍ୟାଣ କରୁଥିବା ସିଦ୍ଧି ସ୍ଵରୂପ ଆତ୍ମା ହୁଅ । ସ୍ଵର୍ଗର ଆଧାର ହେଲା ସମ୍ପ୍ରତି । ସମ୍ପ୍ରତିରେ ସର୍ବଦା ଏହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସଂକଳ୍ପ ରହୁ ଯେ “ମୁଁ ବାବାଙ୍କର ବାବା ମୋ’ର” । ତେବେ ଏହି ସମ୍ପ୍ରତି ଡ଼ାକା ନିଜର ସ୍ଵର୍ଗ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରହିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିପାରିବ । ଯେପରି ସ୍ଵାମୀ ଅନ୍ କରିବା ଡ଼ାକା ଚାରିଆଡ଼ ଆଲୋକିତ ହୋଇଯାଏ ସେହିପରି ଏହି ସମ୍ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଏକ ସ୍ଵାମୀ ଭଳି ଅଟେ । ସର୍ବଦା ସମ୍ପ୍ରତି ରୂପୀ ସ୍ଵାମୀ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଡ଼ାକା ନିଜର ଏବଂ ସମସ୍ତତଃକର କଲ୍ୟାଣ କରିଚାଲିବ । ଯେହେତୁ ନୂଆ ଜନ୍ମ ପାଇଛି, ତେଣୁ ସମ୍ପ୍ରତିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ନୂଆ ହେବା ଦରକାର ତେଣୁ ସମସ୍ତ ସବୁ ପୁରୁଣା ସମ୍ପ୍ରତିକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦିଅ - ଏହି ବିଧି ଡ଼ାକା ସିଦ୍ଧି ସ୍ଵରୂପର ବରଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:-

ଅତିନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୁଖର ଅନୁଭୂତି କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ଶାନ୍ତ ସ୍ଵରୂପ ସ୍ଵର୍ଗରେ ସ୍ଥିତ ରୁହ ।

*** ଓମ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଈଶାରେ - ଯଦି ସହଜଯୋଗୀ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ପରମାତ୍ମ ସନ୍ଦେହର ଅନୁଭବୀ ହୁଅ । ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ପ୍ରେମର ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇଛନ୍ତି । ସେଥିରୁ ବାହାରିଯିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଲେ ମଧ୍ୟ ବାହାରିପାରିବେ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ବାନ୍ଧିବାର ଚିତ୍ର ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ପିଲାମାନଙ୍କର ପ୍ରେମର ବନ୍ଧନରେ ଅବସ୍ଥକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବାନ୍ଧି ହେବାକୁ ପଡୁଛି । ବସ୍ତୁତଥ୍ୟବାବେଳେ ମୁକୁଳିବାକୁ ଚାହୁଁଲେ ମଧ୍ୟ ମୁକୁଳି ପାରିନଥିଲେ । କାରଣ ଏହି ପ୍ରେମର ରସୀ ବହୁତ ମଜବୁତ ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ପ୍ରେମ ସ୍ଵରୂପ ହୋଇ, ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମର ରସୀରେ ବାନ୍ଧି ନିକଟ ସମ୍ବନ୍ଧର ବା ଆପଣାର ପଣିଆର ଅନୁଭୂତି କରାଅ ।